

ZGODNJA DANICA.

KATOLIŠK CERKVEN LIST.

Danica izhaj. vsak petek na celi poli, in velja po pošti za celo leto 4 gld. 60 kr., za pol leta 2 gld. 40 kr., za četert leta 1 gld. 30 kr. V tiskarnici sprejemana za leto 4 gold., za pol leta 2 gld., za četert leta 1 gl.; ako zadene na ta dan praznik, izide Danica dan poprej.

Tečaj XXXIV.

V Ljubljani, 17. rožnika 1881.

List 24.

Trojna božja pot

s svetimi stopnjicami na Kranjskem.

(Dalje.)

IV. Molitve in premišljevanja pri obiskovanji ss. Stopnjic.

Kdor se je namenil moliti po ss. stopnjicah, naj se prekriža ter moli Oče naš, Češena-Marijo in apostoljsko vero, in stori namen, za kar hoče prositi, po tem izgledu:

Prošnje in želje.

Bog Oče, Bog Sin, Bog sv. Duh, o presveta Trojica! O Jezus, o Marija, o sv. Jožef, v vašo čast in v zveličanje svoje duše hočem zdaj začeti pobožnost na teh svetih stopnjicah. Vi izvoljeni angelji in vsi svetniki, zadobite mi milosti, katerih tukaj želim prositi po naj dražji kervi in terpljenji Jezusa Kristusa, Odrešenika našega. Želim pomoči in milosti: 1. Da bi mogel vedno bolj spoznavati voljo Božjo. 2. Da bi se mogel na tanko skleniti z Bogom. 3. Da bom Boga samega prav ljubil. 4. Da bom iskal samo le Božje časti. 5. Da bom hrepenel po svetosti le zavoljo Boga. 6. Da bom mogel prav spoznati, kako revna in ničvredna stvar sem. 7. Da bom mogel zmiraj bolj spolnovati sv. voljo Božjo. 8. Privzemi še kako lastno pobožno željo in moli tako-le: O presveta Devica Marija! prosim te, pomagaj mi, da bom mogel prav darovati predrago sv. Rešnje Kri in britko terpljenje Jezusa Kristusa večnemu Očetu, v čast Božjo, za blagor svoje duše, za potrebe sv. Cerkve, v prid vesoljnega sveta in za vérne duše v vicah. Amen.

I. Stopnjica.

Ko v svetišče prideš poklekni pred prvo stopnjo ter reci:

Hvaljen bodi Jezus Kristus, in češena njegova prežalostna Mati Marija!

Jezus, Božji Sin, pride na svet nas rešit pekla, in se včloveči, da za nas terpi 33 lét kot Bog in človek. *)

*) Tako okrajšano lahko molijo tisti, kateri ne utegnejo dolgo premišljevat. Nahajajo se toraj pri vsaki stopnjici bolj debelo tiskani primérni izreki ali stavki.

Daljno premišljevanje terpljenja Kristu-sovega.

Pervo stopinjo si storil za-me, o dobrotljivi Jezus, ko si bil na svet prišel in človeško natoro na-se vsel. Tebi je že ta čas pokazal nebeški Oče vse terpljenje, muke in bolečine, vse zaničevanje, kar Te bo zadevalo. Vse to si vidil v duhu, pa Tvoja ljubezen do mene je bila tolika, da si rekel: Oče, jaz grem in preterpim rad vse to, da bo le človek odrešen pogubljenja. Kar si takrat obljubil za-me Očetu, terpel si res celih 33 lét; zato pa tudi jaz Tebi darujem tukaj svojo dušo in telo, vse terpljenje, britkosti in težave vsega svojega življenja, sosebno pa te stopinje tukaj in trud, ter želim za to kdaj doseči Tebe samega večnega Boga. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Bogu.

Prositate za-me vsi svetniki in svetnice Božje, katerih svetinje tukaj častim † (Poljubi prvo stopnjo pred seboj, pa še prosí); prosite za-me in za vérne duše v vicah! (Zdaj vstani, poklekni na prvo stopnjico, pa moli in premišljuj, kar je odločenega za drugo.)

II. Stopnjica.

Hvaljen bodi Jezus Kristus, in češena njegova prežalostna Mati Marija!

Jezusa nesó v tempelj Bogu v dar, in ga vversté revnim tega sveta.

Daljno premišljevanje.

Ti, o Jezus! si se dal nesti v tempelj, postaviš tam svojo človeško natoro v versto grešnikov, in v tej versti sebe darovati kot Bog človeka svojemu nebeškemu Očetu.

Ti se nisi sramoval kazati revne grešne podobe padlega človeka, da začenjaš celiti rane njegove ravno tam, kjer ga je ranila kača; ponižnost je napuhu nasproti. Vsa ponižna te je postavila Marija v tempeljnu pred Gospoda, da si se tam kazal kakor omadežanega, kar pa nisi, da si tam stal v versti revnih, Ti, ki vse obogatuješ; da si se sam dal v dar, Ti, ki si vreden, da se Ti nebo in zemlja darujeta. O Gospod! Tvoja velika ponižnost sramoti moj napuh. Ti hočeš biti prištet grešnikom, ko si nedolžen; jaz pa hočem biti nedolžen, ko sem grešnik; Ti hočeš stati v versti revnih, ko si naj

bogatejši, jaz pa se sramujem revnih in jih zaničujem; Ti si samega sebe čisto preziral, jaz pa se šopirim in povzdigujem ošabno nad druge. O Jezus! kako me je sram, če premišljam Tebe kot nedolžni in ponižni dar v tempeljnu, in pa sebe kot prevzetnega grešnika na tej stopnji. Zato prosim: Presuni mojo dušo z mečem svoje neskončne ponižnosti, da se zacéli rana, katero mi je vsekaj prevzetni duh že tam v raju. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu.
Prosrite za-me vsi svetniki i. t. d.

III. Stopnjica.

Hvaljen bodi Jezus Kristus, in češena njegova prežalostna Mati Marija!

Jezus beži v Egipt ter me uč. kako naj se tudi jaz vdam Bogu, kadar me poskusi po sovražnikih.

Daljno premišljevanje.

Kar je misl Herod storiti žalega Tebi, o Jezus, povedal je angelj Božji Tvojemu varhu sv. Jožefu, kateri je berž vzel Tebe in Tvojo Mater Marijo, ter bežal z Vama v Egipt. Ali Ti Gospod mar bežiš, ker se Heroda bojiš? O nič tega ne, ampak Ti greš v Egipt, ker Tvoj nebeški Oče tako hoče, da tam terpiš preganjanje, vročino in mraz tako dolgo, dokler je njemu všeč. Ali Ti Gospod morebiti želiš, da naj Te jaz milujem, ker si zavoljo mene preganjan? O Gospod, Ti me le učiš, kako naj se tudi jaz vdam volji Božji, kadar me poskusi Bog po sovražnikih, obrekovavcih, po nevošljivcih; da tedaj ne gledam na nje, čeravno me hočejo zatreti, temuč da se deržim vedno stanovitno roke Očetove, ktera me povsod zvesto varuje. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu.
Prosrite za-me vsi svetniki i. t. d.

IV. Stopnjica.

Hvaljen bodi Jezus Kristus, in češena njegova prežalostna Mati Marija!

Jezus gre iz Egipta v Nazaret, rad terpi težo pota in vročino solnca, da bi le najdel mojo dušo.

Daljno premišljevanje.

Ko je dopadlo Tvojemu Očetu, o Jezus! poklical Te je iz Egipta nazaj v Nazaret, in natanko sklenjen s svojim Očetom hotel si vselej, kar je bila volja Tvojega Očeta; žalost in veselje, mir in bég, hudo in dobro — vse, vse si rad prevzel od Očeta, da si le za me zvesto skerbel; le mojo dušo rešit, mene večno srečnega storit, svojo ljubo Mater in sv. Jožefa s tem veselit, si se vernil v Nazaret. Ti pa, duša moja, kaj iščeš na tem svetu, sama sebe in pa svoje nečimurnosti! Zato prosim, podaj, o Gospod! svojo roko meni, ki sem zašel, in pripelji me k Očetu v sveti raj. Amen.

Oče naš. Češena si Marija. Čast bodi Očetu.
Prosrite za-me vsi svetniki i. t. d.

(Dalje sledi.)

Govor pri slovesnem prvem sr. obhajilu.

To je dan, kterega je Gospod naredil, veselimo in radujmo se v njem. (Psl. 117. 24.)

Ljubi otroci, dragi učenci moji! Svoje dni je Sin Božji, naš Zveličar, v človeški podobi po svetu hodil. Takrat je z ljubeznjivim glasom otroke k sebi klical, rekoč: pustite male k meni priti, in jih je blagoslovljal, jim naj priserčniši ljubezen skazoval. Tako tudi danes

Jezus Kristus vas k sebi kliče in hoče celó v vaše serce priti nasitit vaše duše s svojim presvetim Telesom, napojit s svojo presveto Rešnjo Kervjo. Kralj nebés in zemlje, v čigar imenu se priklanjajo kolena vsih, ki so v nebesih, na zemlji in pod zemljo, želi z vami obhajati nebeško večerjo; dal bo vam okusiti sladkost angeljskega kruha. Kakor aposteljnom pred zadnjo večerjo, kliče tudi vam danes Jezus Kristus: „Željno sem pričakoval z vami jesti velikonočno Jagnje.“ V resnici, odkar ste bili pri sv. kerstu zaznamovani s svetim križem in ste Njegova lastina postali, je sam Sin Božji želel današnjega dneva in to uro, v kateri bo On popolnoma vaš, vi pa Njegovi: vesel je sam Jezus Kristus tega trenutka, ko se bo Njegovo serce z vašim popolnoma sklenilo.

Tega dneva ste se — dobro vém — tudi vi že dolgo veselili, zavoljo tega ste se tudi pridno učili in skerbno pripravljali za prvo sv. obhajilo. Glejte, že je odbila ura, v kateri se bodo spolnile želje, kar je vaše serce že težko pričakovalo. Kaj ne, ljubi otroci! da danes prijazniše zvonovi zvoné in lepše pesmi doné. Bodi nam pozdravljen prelepi dan prvega sv. obhajila, veselimo se te pobožnosti, h kateri smo se v tej sveti uri zbrali! O današnjem dnevu veljajo besede sv. Duha: „To je dan, kterega je Gospod naredil, veselimo in radujmo se v njem.“ Danes ste vi svatje nebeške večerje, sam Jezus Kristus vas vabi in kliče na gostijo angeljsko. Zavoljo tega pa tudi v tej uri z veseljem gledajo na vas nebeški in zemeljski prebivalci. Veselja, ktero občutite vi v sercih, se hočejo tudi drugi vdeležiti, zavoljo tega vidite, da je prišlo z vami semkaj v cerkev, kjer vi danes pred oltarjem stojite, mnogo družih pobožnih, da bi se z vami veselili ta dan, kateri je naj imenitniši v vašem življenji.

Da se bolj pojasni, kako imeniten je ta dan, naj z božjo pomočjo vam, ljubljeni otroci in vsim drugim pričujočim, razložim kako je dan prvega svetega obhajila dan veselja a) za nebesa, b) za vas, ki se bodete danes prvič z Jezusom Kristusom sklenili, c) za vaše starše in vse druge tukaj zbrane. Jezus Kristus, prijatelj malih, v zakramentu presv. Rešnjega Telesa pričujoč z dušo in s telesom, s kervjo in z mesom, naj blagoslovi to naše premišljevanje!

Ako v duhu oči obernem v nebeške visočine, se mi dozdeva, kakor da bi videl nebesa odperte in slišal neki glas, ki doni po nebeških prostorih tako-le: To je dan, kterega je Gospod naredil majhnim dobrim otrokom, veselimo in radujmo se tudi mi tukaj, ker Jezusa Kristusa, kterega gledamo mi od obličja do obličja, bodo zdaj zdaj prejele v prvič izvoljene duše na zemlji! Res današnjega dneva se veselé nebesa.

V Kristusu zbrani! Nekdaj je apostelj ljubezni sv. Janez, — oni apostelj tedaj, ki je bil po sercu naj bolj podoben malim in nedolžnim — videl nebesa odperte in gledal po Božjem pripušenji neizmérne prostore večnih nebés. „Videl sem in glej — piše sv. Janez 14, 1 — Jagnje je stalo na gori Sijonu, in ž njim njih sto štiri in štirideset tavežent, kateri so imeli Njegovo ime, in ime njegovega Očeta zapisano na svojih čelih. — In so stali pred sedežem in pred Jagnjetom, bili so oblečeni v bele dolge oblačila in palmove veje so bile v njih rokah, in so vpili z velikim glasom, rekoč: Čast Bogu našemu, ki sedi na sedežu, in Jagnjetu! — In glas, kterega sem slišal, je bil kakor tih, ki pojó na harpo. In peli so novo pesem pred tronom in nihče ni mogel te pesmi peti, razun onih, ki hodijo za Jagnjetom, kamor koli gre.“ In glej, oko božjega Jagnjeta se je z veseljem oziralo po tih izvoljenih.

Preljubi! Poglejmo semkaj: tukaj nam pred očmi stoji prestol Božji, sv. tabernakelj, kraj zaveze naše z

Bogom in pred njim so té srečne izvoljene dušice, oblečene z lepoto milosti Božje. Te očišene dušice gledajo z zaupanjem k svojemu Zveličarju in imajo v sv. veri in ljubezni sklenjene roke. Milo se ozira pa tudi oko Jezusovo po svojih malih in ljubeznjivo Njegovo serce ga sili, da kliče danes s prijaznim glasom: „Pustite male k meni priti, ker njih je nebeško kraljestvo.“ Pustite jih k meni, naj pridejo bližej; zakaj njih serce mi poje danes pesem, ktere sladkosti ne umevajo druge serca.

O, glej na nas, ljubeznjivo serce Jezusa Kristusa, nebeški Pastir! Pripeljem Ti danes naproti 52 ovčic, ki so oprane v tvoji Kervi; nebeški Zveličar! Okinčane so z milostjo, za katero je tekla tvoja Kri, nebeški Vertnar! Darujem Ti te cvetlice, ktere sem zalival v tem letu z živo vodo tvojih božjih resnic, povite so z živo vero in trdnim zaupanjem v šopek goreče ljubezni do Tebe. Ohrani jih, o Jezus! vredne so tvojega veselja.

Ob strani Sinu Božjega stoji v nebesih Marija, in okoli nje kori angeljev in zbori nebeških prebivalcev. Tudi vsi ti se vdeležujejo veselja, ktero obhajajo mali, ki so danes prvič povabljeni na nebeško gostijo.

Veseli se, Marija! Veseli se, devic Devica, sveta Kraljica nebeška! Ti mali so oblečeni v svatovsko oblačilo milosti, njih serce, kakor se zanašamo, je podobno tvojemu sercu. Spremi v te lepe serčica svojega Sina, Božje Jagnje. Prosi, da bi ga prav vredno prejeli! Prosi zanje pri svojem Sinu skoz vse njih življenje; Ti Mati prečista jih brani pred zapeljivostjo sveta in pripelji jih kdaj srečno v sijonsko prebivališče!

In vi angelji, varhi teh malih, vi nebeški duhovi, ki vam je dobri Bog te duše v varstvo izročil, raztegnite svoje peruti čez nje! Vodite jih varno memo prepadov tega sveta, peljite jih čez valove življenja v srečni raj, kjer ni več nevarnosti za njih dušno lepoto.

Nad vami, preljubi otroci, se veselé danes nebeški prebivalci. Veselite se tudi vi, ker danes je vaš naj lepši in naj imenitniši dan. Danes ste vi tisti srečni svatje, ki bote pri mizi Božji sedeli in bodete nasiteni z angeljskim Kruhom.

Mnogo dobrot, veliko milosti vam je že skazal dobrotljivi Bog od začetka vašega življenja do današnjega dne; največi dobroto pa vam je za danes prihranil. Ravno da vam je posvetila luč svetá, že vam je usmiljeni Bog podal svojo dobrotljivo roko. Poglejte kerstni kamen; tamkaj vam je Bog Oče popolnem očistil vaše duše madeža podedovanega greha, vtisnil je v vaše duše svojo Božjo podobo in vas sprejel za svoje otroke. Kako skerbno vas je potem varoval, kolikokratí celó nesreče otél! Razsvetlil vas je potem pri sv. birmi po sv. Duhu, da ste bolj spoznali lepe nauke, ki ste jih slišali in vas poterdil s svojo milostjo, da bi tudi lože po Božji volji živeli. In ako ste ljubega Jezusa razžalili pa se poboljšali, vam je vse odpustil v zakramentu sv. pokore. Ali ne vidite res, kako vas Jezus Kristus ljubi? O ljubi vas in zavoljo tega vam je že toliko dobrega storil. Ali najlepši dobroto vam je za danes prihranil. Danes vam hoče dati vse kar ima: samega sebe. O srečni otročiči, ki bodete danes pervikrat Jezusa v svoje serce prejeli; blagor vam, ki vas bo Jezus tako ljubeznjivo objel in z vašo dušo nebeško zvezo storil! Jezus, ljubeznjivi prijatelj nedolžnih, Jezus, Kralj in Gospod nebés in zemlje, Zveličar celega sveta si hoče v vašem sercu altar postaviti, na katerem želi nadalje prebivati, da bi vas poživljal za večno življenje. Že pripravljajo vaši angelji varhi v vašem sercu prebivališče Sinu Božjemu in On sam kliče: Pridite in okusite, kako sladak je Gospod! V ti uri stojite pred prestolom, kjer je skrito Božje veličastvo pod podobo kruha. Danes imate prejeti naj svetejši Zakrament, znamenje ljubezni, zakrament, pred katerim noč in dan angelji kličejo: Svét, svét, svét, o

Gospod — Gospod nebés in zemlje! On, kateri je vas in vesoljni svet s samo besedo vstvaril, bo v malo trenutkah prišel pod podobo kruha v vaše serce.

(Konec nasl.)

Vijolica in pav,

ali:

Blaga poniznost in pošastni napuh.

II.

Poniznost kerščanska naklada človeku tudi dolžnosti do samega sebe. Perva njena zapoved je, da sami sebe ne cenimo preveč, da prednosti in zmožnosti svojih ne obožavamo (ne kujemo v zvezde). Omenjeno je že bilo, da poniznost ne zahteva od nas, da bi svojih zmožnosti ne kazali in ne porabljali, ne; človek jih mora rabiti, toraj jih tudi mora ceniti. Le na to mora vedno paziti, da jih preveč ne ceni. Različno pa utegnemo prednosti in zmožnosti svoje previsoko ceniti. Lahko si domišljujemo, da so veče, kot so v resnici. Mnogokteri n. pr. je dober govornik; ljudje, poslušavci njegovih, hvalijo zmožnosti njegove, a on si sam pri sebi domišljuje večo nadarjenost, kot jo ima v resnici za govorništvu. Ta misel ga slepi in goljufava pri delovanji njegovem. Lahko se pa tudi preveč ponašamo s kako prednostjo, ki v primeri z drugimi nima posebne veljave; vendar jo povzdiguje nad vse druge. Ako kdo n. pr. telesno lepoto svojo kot prednost stavi nad vse drugo, kar bi ga moralo povzdigovati, taki pregreši se proti omenjenemu ukazu, da namreč ne smé precenjevati samega sebi. Morebiti si pa tudi domišljujemo prednosti, katerih celó nič nimamo; morda se s takimi še bahamo in ponašamo. V tem slučaju, se vé da, je jasno, da smo na zeló krivem potu.

Na te različne načine lahko sami sebe previsoko cenimo. Jasno pa je slehernemu, da se s takimi mislimi ne more nikdar družiti poniznost kerščanska. Že če preišljujemo z zdravim razumom tako mišljenje in ponašanje, zdelo se bode nam smešno, ker ima podlago svojo le v domišljavi, a izgineva v resnici. Če pa opazujemo to iz stališča poniznosti kerščanske, ne bode se nam zdelo takovo mišljenje le smešno, marveč tudi nenravno, kar je poglavitno. Človek si namreč pripisuje v tem slučaju sposobnost in veljavo, kakoršne v resnici nima, kakoršna mu po volji božji ni odmenjena, zato se tak naravnost protivi naredbi božji. Ker namreč pri tacih mislih ne deluje samo razum, marveč tudi volja človekova, zato je tako mišljenje nenravno, pregrešno.

Svojo kal pa ima tako mišljenje v napuhu, ki se je polastil našega serca. Kajti le prevzetnost premore človeka tako preslepiti, da se misli boljšega in popolnejšega, kot je v resnici. Prav zaradi tega pa te misli hudo kazijo pri človeku njegovo duhovno in nravno življenje. Kako težko je takemu človeku preterpeti tudi naj manjšo grajo? Vsaka graja zdi se mu krivica, ker si nikakor ne more misliti, da bi dobrega človeka, kakoršnega sebe misli, kdo mogel in smel grajati. Ne da bi ga opomin k dobremu navduševal, omerzi mu delo ter vžge v njem iskro maščevalstva, ogeuj sovraštva. Kaj je pač temu nasledek? Takemu človeku stуди se delovanje, on poneha uriti svoje zmožnosti, ter položi roke križem, zibajoč se v svoji domišljeni slavi, rekoč: Jaz sem že storil svoje; pa še vi! Ali je pa to prenehanje opravičeno? V duhovnem življenji je to upor proti volji Božji in njegovemu redu, ker taki ne zveršuje naloge, ktero mu je odmenila previdnost Božja. Sveta je človeku dolžnost, da vedno napreduje ali se saj trudi stopati dalje v dobrem, vedno mora hrepeneti po viših

čednostih in večji popolnosti, nikar ne smé omagati, ker Zveličar pravi: „Bodite popolni, kakor je vaš Oče popoln, ki je v nebesih!“ Če ne napredujemo v dobrem, že gremo vselej rakovo pot, ker v нравnem življenji ni prenehlejša. Pač sme človek počivati v klancu s težkim bremenom, a v нравnem napredovanji počivati je pregrešno. Koliko ljudi se je že po tem potu stermoglavilo v brezno нравnega propada! Domišljevali so si, da so krepki in vterjeni v dobrem, da jim ne morejo skušnjave biti nevarne; a zviti sovražnik porabi to priliko, jih zapelje na nevarno pot in še le v globokem propadu zavedó se svojega padca. Mogoče je sicer rešiti se iz nevarnega kraja, a žalibog, redko se zgodi. Milovanja vredni siromaki! Glasne priče, kam človeka zapelje ostudna prevzetnost!

Prepoveduje nam pa tudi ponižnost kazati svetu svoje natorne in pridobljene prednosti s tem namenom, da bi si pridobili med ljudmi veljave in slave, da bi se svetili pred ljudmi.

To prepoved moramo posebno povdarjati. Kako hočemo porabljeni svoje zmožnosti? Vse imamo od Boga, toraj prvi namen nam bodi vselej slava Božja; obračajmo pa jih v svoj prid in bližnjim svojim v korist. Tega trojnega namena ne smemo nikdar zgrešiti; ker le potem ima delovanje naše stalno vrednost in veljavo. Proč toraj s smešnim bahanjem, z nevredno slavohlepnostjo in z gerdo gospodovalnostjo! Ne smemo toraj delati dobrega zato, da bi nas ljudje videli. Od tega nas morajo ostrašiti tudi ojstre besede Zveličarjeve. On, ki je prišel na svet, da bi poiskal, kar je zgubljenega, on, ki je naj raji bival med grešniki, kakor zdravnik med bolniki, on ki je imel čudovito, nebeško usmiljenje z naj večimi, očitnimi grešniki, se je vnél svete gorečnosti proti pismoukom in farizejem, ki so zato dobro delali, da bi jih videli ljudje ter jih hvalili: „Gorje vam, pismouki in farizeji, ki ste enaki pobeljenim grobovom, kateri se zdé ljudém lepi od zunaj, a so znotraj polni truhnobe in smradú!“ Tako ojstro sodi Zveličar pismarje hinavce! „Glejte, da ne delate svoje pravice (svojih dobrih del) pred ljudmi, da bi vas videli: sicer ne bode imeli plačila pri svojem Očetu, ki je v nebesih. Če toraj deliš milošnjo, ne trobi pred seboj, kakor delajo licemerci v shodnicah in po ulicah, da bi jih slavili ljudje; resnično, vam povem, dosegli so svoje plačilo! Če molite, ne bodite podobni hinavcem, ki radi stojé in molijo v sinagogah in po uličnih vogalih, da bi jih ljudje videli. Resnično, vam povem, ti že imajo svoje plačilo!“ Te besede Zveličarjeve so ojstre in dosti očitne. Kdor se toraj s svojimi duhovnimi in telesnimi zmožnostmi ponaša pred ljudmi, pridobi si morebiti slave in časti pri ljudéh, a to je vse ujegovo plačilo; kako kratko je in minljivo! Od Boga pa ne more kaj pričakovati, ker je že prejel svojo plačo.

Vendar naj človek ne stavi „luči pod polovnjak“. Vidno zveršujmo dobre dela tudi posebno zaradi lepega zgleda. Ne zahteva od nas ponižnost skrivati dobrih del. Le to nam prepoveduje, da bi jih iz tega namena izverševali in kazali, da bi nas drugi ljudje videli in hvalili. Na namenu toraj je vse ležeče. „Naj sveti vaša luč pred ljudmi, da vidijo vaše dobre dela in hvalijo Očeta, ki je v nebesih.“

Bahanje toraj s prednostmi in zmožnostmi ima svoj vir v napuhu. Kako lahko se pa tudi človek zaljubi v svoje prednosti; posebno rad si še domišlja taki, ki nikakoršnih prednost nima. Znano je, da se prazni klas prevzetno povzdiguje nad drugimi z zerni obloženimi klasi. Tako je tudi pri ljudéh. Milovanja vredni so taki reveži. Sužnji hudih strasti: slavohlepnosti, častilakomnosti, gospodovalnosti, zgreše svoj pravi namen; vendar pa se širokoustijo med svetom. Svet jih časti, jim plete

vence slave — toda ali jih res časti? Mogoče, da nekaj časa; pa slava se razkadi. To pa ni čuda, kajti človeško serce se more stalno navduševati le za plemenito, v resnici dobro. So li pa dela napuhnjencev plemenita? Manjka jim k temu vseh pogojev. Kolikrat zato vidimo v vsakdanjem življenji, da prej tako slavnega človeka začno kar neprevidoma gerditi; kmalu je ob vso veljavo. Večkrat pa je hvala in čast le navidezna, ker so morebiti ljudje po okoliščinah nekako siljeni ga slaviti in hvaliti; a v serci le milujejo takega človeka, ki se s svojo ošabnostjo smeši pred vsem svetom.

Prevzetnež toraj nima nikakoršnega plačila za svoje dela; posvetna slava je le videzna in goljušna, a pred Bogom dela njegove niso zaslužljive. Pač resnične so besede: „Kdor se povišuje, bo ponižan, in kdor se ponižuje, bo povišan.“ (Dalje nasl.)

Sveto Detinstvo.

Nekaj prav potrebnega zarad sv. maše.

(Za domače evropejske otroke in odraslene.)

V zgodovinskih bukvah od l. 1583 se bere to-le: V Lituriki je enoleten deček na naročji brezvérske matere kar neprevidoma zaklical: „K sv. maši! O k sv. maši!“ Mati vsa ostermi pri tem klicu, gre v cerkev, bila je pri sv. maši in poslušala je tudi pridigo. To je mater, ki je bila še nejevérnica, tako razsvetlilo in ginilo, da je sprejela sv. vero in je bila potem goreča kristjana. — Tako je bil dobrotljivi Bog po otročiču poklical mater k sveti veri.

Jaz bi pa tudi vsim deležnikom sv. Detinstva, pa ne manj nedeležnikom, rad klical: „K sv. maši! O k sv. maši!“

Maloktera reč je tako nevarna za katoliškega otroka in za vsacega katoličana, kakor če začne sv. mašo opuštati ob nedeljah in praznikih. Tega Bog ne daj! Eden najboljših in pobožnih prijatlov mladine to šteje za začetek vse nesreče, ako otrok ter mlad človek začne sv. mašo opuštati ob nedeljah in praznikih. In to je tudi res. Zakaj če ti ne maraš za Jezusa, ki se zate živ daruje nebeškemu Očetu pri sv. maši, tudi Jezus tebe ne more rad imeti, milost božja te vedno bolj zapuša in odpira se ti brezno vse nesreče za dušo in za telo. za to in za prihodnje življenje. Zato te pri tvoji lastni sreči prosim, ljubi otrok, stori tako-le:

Hodi prav pridno k sv. maši. Obnašaj se pri sv. maši tako lepo in pobožno, kar ti je naj bolj mogoče.

To od tebe zahteva sv. mati katoliška Cerkev, ker cerkvena zapoved pravi: „Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sv. maši.“ In ker to sv. Cerkev veleva, zato veleva Bog sam, kateri pravi: „Kdor Cerkve ne posluša, taki ti bodi kakor nevérnik in očitni grešnik.“ Zato moraš vediti in dobro to pomniti, da vsak katoličan je od tistega časa, ko k pameti pride, pod velikim grehom zavezan k maši hoditi ob vsih nedeljah in zapovedanih praznikih. Če bi tedaj po nerodnosti sv. mašo opustil, si velik greh nakoplješ na glavo in ne moreš nič več vesel biti, ker si smertno Boga razžalil.

Pa tudi ob delavnikih rad hodi k sv. maši, ker korist tega je tako velika, da se ne dá popisati. Sv. Cerkev uči, da pri sv. maši nam Jezus tiste dobre delé, ki jih je nam na svetem križu zaslužil. Zato pravi sv. Tomaž Akvinski: „Pri vsaki sveti maši se vsi tisti sadovi zopet najdejo, ktere je Kristus na križu pridobil.“ In sv. Janez Zlatoust pravi, da sv. maša je

toliko vredna, kolikor je vredna smert Kristusova na križu.

Zato je to-le čisto gotovo: Ko bi ti pol ure zunaj cerkve same zlate jagode pobiral, bi ne bil takó bogat, kakor pa, če si tiste pol ure v cerkvi pobožno pri sv. maši.

Sv. Filip Nerij je vselej pri sv. maši iskal pomoči, kadar koli je imel kako važno opravilo početi. S pomočjo sv. maše je spreobrnil veliko judov in krivo- vércév. Zate, ljubi otrok, je važno opravilo n. pr. v šoli; kako dobro bo za-te, če pred šolo hodiš k sv. maši, ako tudi morebiti k temu po šolskih naredbah nisi vselej zavezan. Ti imaš pa morebiti tudi za doma kaj prav potrebnega prositi: iši toraj pomoči pri sv. maši. Ne mara so ti oče ali mati, brat, sestra itd. bolni; ali je kateri njih na slabih potih, v grehu: pomagaj, pomagaj njim s tim, da si prav zvesto in bogoljubno pri sv. maši in tam za pomoč moliš.

Kako pridno so modri otroci o vsih časih hodili k sv. maši! Sv. Jožef Kupertinski, še deček, je hodil ob berglji k sv. maši, čeravno je imel koleno tako za- teklo, da so se červi v njem redili. In kadar sam ni več mogel hoditi, se je materi dal nositi k sv. maši.

Starši naj skerbijo, da otroci pridno hodijo k sv. maši, in Bog ne daj, da bi jih od tega celó odvrčevali, jim branili! Sv. Genovefa, ko otrok, je želela neki praz- nik iti z materjo k sv. maši; pa mati ji je to odrekla in v nevolji je hčerko celo za uh udarila. Zadela pa je mater Gerancijo zato šiba Božja, da je oslepela in morala jo je njena hčerka siepo v cerkev voditi.

Manjši in veči šolska mladina staršem in dobrot- nikom prizadeva velike stroške; kolikrat so vsi doma lačni ali pa slabeje oblečeni, da more sin hoditi v šole! Naj toraj šolska mladina obilno hodi k sv. maši, da domačim prosi svetega blagoslova.

Dobri otroci prav priserčno prosijo svoje starše, da jih pustijo prav pogosto — tudi ob delavnikih — k sv. maši hoditi. Ni davno tega, ko je pridna šolarica v Sol- nogradu pred mater na tla pokleknila in prosila, da naj jo pustijo vsak dan hoditi k sv. maši.

Da pa moraš pri sv. maši moliti, na dele sv. maše paziti, svoje misli v Bogu zbrane imeti, zlasti na Je- zusa na križu se spominjati, ne pa se ozirati, sploh lepo se obnašati, nič nespodobnega ne počenjati; — to menda že véš, pa dobiti zamoreš tudi v katekizmu in po družih bukvah primernih naukov. Obnašaj se v cerkvi tako, da ti ne bo nič vést očitala, kadar pri večerni molitvi vést sprašuješ, kako si se čez dan obnašal.

Bodi zvest tudi v malem!

Benedikt Labre je bil 20. majnika 1860 od sv. Cer- kve imenovan blažen, in zdaj prav v kratkem, kakor pišejo, bode prištet med svetnike. Umerl je v Rimu l. 1782 v sluhu svetosti. Iz njegovega življenja bodi tukaj postavljeno nekaj, kar je prav podučno.

Bival je nekđaj pri svojem stricu, in takrat ne- kega dné mu ukažejo, da gre na vert jagod nabirat. Majhno dekelce tiste hiše po naključji pride tudi na vert in prosi Benedikta, naj ji dá nekatere jagode. Be- nedikt pa naravnost odgovori, da ne smé nič dati, dal pa jih bode rad, ako gre strica prosit, da dovolijo.

Kmalí pride otrok nazaj in pové: „Niso privolili; pa vender, le daj mi jih malo“, ter pristavi: „stric ne bodo nič vedili“.

„Če tudi stric ne zvedó,“ odgovori Benedikt, „Bog bo vidil.“ — „E kaj to!“ otrok hitro odverne, „sej jih nečem veliko, le dvé; to je mala reč, to že smeš dati“.

„Mala reč! Kaj to govoriš?“ pravi dalje Benedikt, „kar Boga razžali, ne more biti mala reč. Zraven tega

pa, če se začne z malim, se zlagoma pride do velicega. Danes le malo jagod: le prekmalo bi kdo izmikal reči večí céne. Ti bi danes ukradla nekatere šivanke, drugi- krat male škarjice — in potlej, ne da bi dosti pomišlje- vala, še kaj dražjega. Obžaluj tako poželjenje, in spovej se berž ko moreš.“

Pred čemur je Benedikt tako skerbno svaril ne- premišljenega otroka, tega se je tudi sam zvesto varoval. Neki dan se je primerilo, da je bil na kmetih z nekte- rimi dečki, ki so bili njegove starosti, in ti so na so- sednjem posestvu kmetu j-belka kradli. Mislili so Bene- diktú postreči in so mu ponujali nekaj teh jabelk. On pa se ni pred nikomur anal, ni ne enega hotel sprejeti in je brez strahú rekel: „Te jabelka so ukradene, ni dopušeno kaj tega jesti, in nobenega nočem.“

Ne pozabi, ljubi otrok, tega nauka, in bodi vselej tudi ti pošten.

Ogled po Slovenskem in dopisl.

Iz Ljubljane. (*Oskrunovanje nedelj in praznikov.*)

Ljudje, ki so binškošni ponedeljek in v nedeljo sv. Tro- jice hodili memo Maličeve hiše, se bridko pritožujejo, da po ondotnih prostorih take dni zidarji delajo blap- čevske dela!! To se je godilo tudi že pred kaj časom v očitno pobujšanje našega vérnega naroda. Kaj je to? Ali mar dan Gospodov ni več zapovedani praznik?! Je-li prav, da se versko čutilo našega naroda tako žali po zidarskih delavcih? Opominjani smo bili, da naj to napako, ki se očitno godi, očitno grajamo; naj bi tedaj gospodje, ki imajo tu govoriti, blagovolili poskerbeti, da se to draženje verskega občutka med čisto keršan- skim narodom več ne ponavlja.

Slovansko romanje v večno mesto bo res veličastno. Tudi iz Bosne in Ercegovine se bodo nekteri pridružil Hervatom, iz poslednje dežele pojde celo en mohamedan (ki je morebiti v sercu že katoličan; vr.); enako jih pojde več iz Dalmacije.

Mnogi prašajo, kdaj da bode odhod, kako se bo popotovalo itd.? Iz Ljubljane je toliko znano, da rešenje prošnje za znižanje cene pri južni železnici še ni prišlo (ko se je ta list natiskal); trije gospodje, ki mislijo po- prej kaj ogledati po Laškem, odrinejo že 17. t. m. zju- traj iz Ljubljane. Iz Zagreba odrinejo 21. rožn. zvečer; kateri hočejo popotovati po morji v Ankono itd., se lahko 26. rožn. pridružijo Čehom, Poljakom in drugim v Terstu ter bodo lahko že tje gredé obiskali Loreto. V Rim je te dni katoliška družba naznanila gosp. kanoniku Čern- čiču, da utegne 30—50 Slovencev priti, in je prosila, naj bi blagovolil stanovanja oskerbeti. Slovenskim ro- marjem naj omenimo, da med več gospodi z Gorenjskega pojde tudi prečast. gosp. dekan Mat. Kožuh iz Stare Loke, ki je že v Rimu bil in potrebne okolišine vé.

Po naj novejšem naznanilu iz Zagreba do g. prošta Jarca gre večí del Hervatov po subem 21. t. m. zvečer ob 8 iz Zagreba, bodo ob 11 na Zidanem mostu, ob 1/23 zjutraj 22. v Ljubljani, ob 8 v Gorici in se peljejo do Mestra z občno karto, in tam vzamejo okrožnice, 28. dospé v Rim. Nekaj pa jih odrine 28. t. m. na Reko, od tam do Ankone so dobili karte za polovico cene; tudi tem se zamore pridružiti v Reki, kdor bi želel.

Iz Železnikov, binškošni ponedeljek. (*Romanja; dodelane orglje.*) Slovenski narod ima že menda od zdavnaj sprelepo navado, zlasti teden pred Binškošmi romati na razne božjepotne kraje. Spodbudnejše, mislimo, bi se ne mogel pripravljati na sprelepe binškošne praz- nike, kakor s takimi romanji. Narava je navadno ravno

o tem času menda najlepša in najbolj razvita v celem letu; že ona sama tedaj spodbuja človeškega duha k povzdigovanju nad časno minljivost. Tudi naša fara romana je bila pretečeni torek (zadnji dan majnika) kot v praznik Naše ljube Gospé presv. Jezusovega Serca gori v visoko Davčo, da bi počastili Marijo v dan nje-nega godú v prijetni njeni novi cerkvi, in se ji pri-poročili za pomoč v raznih dušnih in telesnih potrebah. Pobožnega ljudstva se je bilo snidlo, da je bila prav polna cerkev; tukajšno pevstvo je po svoji moči povzdig-nilo pobožnost, in so bile po sv. maši tudi pete litanije.

O tej priliki naj bo tudi omenjeno, da so pretečeni četertek (2. rožn.) dobile novopredelane orglje tukajšne farne cerkve svojo poslednjo olupšavo. Kdor hoče viditi, kakšne orglje so lepe, naše naj pride gledat; ako te niso vredne tega imena, ga menda ne zaslužijo nobene. Enake jim znajo biti katere v naši ljubljanski škofiji, — da bi bile katere lepše, dvomimo. Predelane so iz starih v nove. Ker se zida letos v naši škofiji več novih cerkvá, in bo dotičnim cerkvenim predstojništvom treba menda misliti s časom tudi na nove orglje, sveto-vali jim bi, naj bi vkrenili v tej zadevi tako, kakor se je zgodilo pri nas. Morebiti o drugi priliki kaj o tem.

R. P.

Na praznik presv. Rešnjega Telesa.

Britka žalost me prešinja,
Jezus! na današnji dan,
Ker me živo vse spominja:
— Ta obhod in narod zbran —
Dneva ko je truma zbrana
Stlala Ti na cesto vej,
Glasno klicaje Hosana!
Ki pa nekaj dni poznej
„Križaj, križaj ga!“ je vpila,
Ter ni dala si mirú,
Dokler ni kervi prelila
Božjega Sinú.

Vse, kar le od hiše more
Danes proti cerkvi vrè,
Napolnuje nje prostore,
Da se vzdigneš, čaka Te.
Vzdigneš se — in vse se vpleta
Paroma v procesijo,
In po cestah polnih cveta
Tebe, Jezus! spremljajo.
Zdaj med možnarjev gromenjem,
Ki Te daleč krog slavi,
In med petjem in zvonenjem
Slehern Te časti:

Kmali pa, o Kralj nebeški!
Grenke dneve doživiš,
In Ti rod le-ta človeški
Kričal bo: na križ, na križ!
O gorjé, če tukaj zbranih,
Spremljajočih Te ovčic,
Zdaj v ljubezni Tebi vdanih,
Bi zagnala grozni klic:
„Križaj, križaj ga!“ zavpila,
In skušnjavcu vdala se;
Oh, tako bi umorila
V svojem sercu Te!

Ostrupovanje jedil in pijáč, pa še nekaj.

V Parizu so ustanovili napravo, v kateri se ločivno (kemično) preiskujejo jedi in pijače ter se razodevajo skaze, pačenja, ponarejanja, ostrupovanja človeškega živeža. Kakor „Figaro“ piše, so prikazki tega preisko-vanja tako grozni, da se morajo človeku straha lasje ježiti. Preiskovali so n. pr. mleko v 12 primérlejših (12 poskušanj), in bilo je v 1 primérjeju pošteno, v 11 ska-ženo; — izmed 9 ljudskih kuhinj: 1 dobra, 8 slabih; — pri ólu (pivo) in moštu je navadno pri poskušnjah dve tretjini slabega in ena tretjina dobrega. Pri vinu je res grozno, — človek bi v prvo bravši mislil, da je slabo bral, toda številke so neoveržljive in reč stoji tako-le: izmed 33 poskušanj, je od treh poskušanj dobro, vse drugo zanikarno! Naj hujše je pa, da ostrupovanja so znanstvene; ti goljufi so ob enem morivci, ker ne le da mešajo n. pr. mleko z vodo, vino s kako neškodljivo rečjo, temuč prav po znanstvenem potu, kemično, jedila in pijače tako kazijo, da človeka po njih boli glava, želodec, mu jemlje spanje itd., ostrupijo možgane in storí, da človek zblazni, se zmeša, obnori. Ako se že po manjših mestih in krajih to godí (da n. pr. človeka po ólu, vinu glava boli, — da se mu pri kruhu, žemlji zdi, kakor bi žagance grudil), je lahko verjeti, da veliki dobičkarubi po velikih mestih ubogo ljudstvo še huje tarejo, ostrupujejo in morijo. O tem se slišijo prav po-gosto pritožbe.

Opomnjeno bodi o tej priliki n. pr. tudi to, da bogati založniki žita, merve itd., bi po načelih človeko-ljubnosti in še bolj po postavah keršanstva ne smeli o časih potrebe svojih magazinov zapirati in čakati, da bo tista stvar prav draga, temuč o vsih časih pomagati človeštvu, to je dolžnost vsacega poštenjaka in koliko bolj še dolžnost vsacega značajnega kristjana. Egiptov-ski Jožef ni nakopičeval pšenice, da bi jo ob času lakote prav drago prodajal, temuč, da je z njo stradajočim ljudém pomagal.

Ravno to ostrupovanje jedil in pijáč v telesnem oziru pa nas zavrača na duhovno polje, kako se tam živež kazi in ostrupuje. Ako ločivno, to je, z mero božjih zapoved in načel zdrave pameti preiščš 33 duhovnih jedí, kar posvetnjaki na svitlo dajo v imenu olike, na-predka, poduka, povej mi, koliko delov boš našel, da bi ne bilo nič dušnega strupa vmés? Koliko jih je, ki jih po marsikterem branji boli glava, ki jim taisto jemlje spanje, ostrupuje možgane, storí, da se človek zmeša, zblazni, popolnoma obnori! Pa kolikim še veliko huje spridi in okuži serce in um ob enem, jih dervi do za-ničevanja svojega življenja, do zaverženja čednosti in nedolžnosti, jih tira v samomor, in pogubljenje lastne in drugih duše!... In se mar kaznujejo take kaženja in ostrupovanja duhovnih jedil? O kaj še!? Ravno na-sproti.

Marsikdo, ki dušno mišico kuha in na dolgo in široko ljudém zavdaja, postane véliki malik prostomiš-ljakov, kovan med zvezde, povzdigovan nad solnce in mesec, če tudi je pred stolom večnega Sodnika morebiti veliki „Moloh“ v dolini Ge-ben-hin-nom (gehenna), kte-remu so mladino darovali, in to ne le samo nevedni pogani, ampak celó nekteri judje, kateri so poznali, ali bi bili morali poznati pravega Boga! Bili so nekaki „li-beralni judje“ — dandanes prostomišljaški katoličani, taki, ki nimajo lepe besede za pošteno katoliško knjigo, brez konca in kraja pa hvalisajo vsako posvetnjaško delo, pesmico itd., ki mesenost preslavlja, če tudi je v resnici dušni strup, otrovana duhovna jed.

Razgled po svetu.

Rimsko. Tisti, ki so na Laškem mislili napraviti, da bi „peklenske vrata“ premagale Kristusovo Cerkev, zdaj že sami spoznavajo, da zidajo svoje osnove na pesek. Pri vednem premetavanju novolaškega ministerstva vidijo, da ga ni stalnega ministerstva moči več skerpati ne iz levice, ne iz desnice, ne iz središa; rogovilstvo v Rimu nima podlage in mora iti v šibre: nasproti pa je papeštvo zidano na terdno skalo — supra firmam petram — in ta skala bo zdrobila templje svojih novih napadnikov, kakor je zdrobila templje vsih nekdanjih napadnikov od Nerona do Napoleona III. („Unità.“)

Pariz. Volitveni red, kakor ga je hotel Gambetta, je odbit v senatu. Pravljjo, da s tem je Gambettova diktatura (naj više poveljstvo) šla po vodi.

Pretekli petek je v Parizu umrl po vsem svetu znani mons. Segur, preslavni pisatelj, ki je s svojimi priserčnimi spisi veliko duš pridobil za Božjo čast in za sveti raj. Bog daj tudi njemu večni mir!

S kakošno plačo rovarji plačujejo? Znano je, da Anglija je nekako pribežališče za hudobno rogovilstvo in mislil bi kdo, da ti ljudje saj toliko serca imajo, da bodo svojemu lastnemu pribežališu prizanašali. Pa tudi ne! Ni davno tega, ko so hudodelniki v Londonu skušali razdijati Lora-majorovo (mestoo-župansko) deželsko poslopje, v katerem je bila policija zasačila zaboječek dinamita. Zdaj pa, 10. t. m., je v drugem angleškem velikem mestu, Liverpool-u, razkrita zakletev, vsled ktere so zakletniki s smodnikom hotli razsuti poslopje mestne odbornice Liverpool šteje blizu 500 tisoč prebivalcev in zavetnik tega mesta velja za naj veličastnejšega na svetu; mesto je središče nezmerno velikega tergovstva. Poslopje, ki so ga hotli razdijati, je velikansko in nasledki bi bili grozoviti, ako bi se peklenska osnova bila hudodelnikom oponesla. — Satan svoje sužnje toliko groznejše terpinči, kolikor zvestejše so mu služili; tako delajo tudi njegovi hlapci na zemlji: ne bodo ti prizanesli, če tudi jim služiš in strežeš. Tako delajo zato, ker že na zemlji kažejo lastnosti pogubljenih nad seboj.

Bratovske zadeve.

Koledar za prihodnji teden:

20. rožnika. S. Silverij spozn. — 21. S. Alojzij. — 22. S. Abacij. — 23. S. Eberhard šk. — 24. S. Janez Kerstnik. — 25. S. Prosper šk. — 26. Tretja nedelja po Bink. Ss. Janez in Pavel muč.

Zahvala:

Št. 51. Vsled storjene oblube, ako me Naša ljuba Gospá v neki veliki stiski in zadevi usliši, da hočem to v njeno večjo slavo in češenje v „Zg. Danici“ naznaniti, tu očitno s hvaležnim srcem naznanjam, da sem po njeni priprošnji bila hitro uslišana.

Na Vipavskem.

Klementina.

V molitev priporočeni:

Mir v neki razporni hiši. — Žena pijanosti vdana za poboljšanje posebno priporočena. — Sin priporoča svojega bolnega očeta za zdravje. — Bolna sestra za zdravje, če je volja Božja. — Bolna sestričina. — Bolehna oseba. — Več bolnih oseb. — Oseba za ljubo zdravje. — Za poterpljenje v opravilih iz najsv. Jezusovega Serca. — V dušnih in telesnih zadevah prosim bratovske molitve. — Prosim, pomagajte mi sprositi ljubo

zdravje po Nji, ki je zdravje bolnikov, da bi mogla dolžnosti stanú zvesto spolnovati. — Mladeneč bolehen, da bi se z njim v vsih okolišinah zgodila volja Božja.

Zlate zerna za vsaki dan mesca.

20. rožnika. Kar nam zdaj je prav bridkó, bo poznej večí del sladkó.

21. Kdor se v življenji reveža ne ustraši, kadar mu je treba pomagati, njemu zaupljivo tudi smert ne bo strahú delala.

22. Nikoli ne zaviduj bogatega in premožnega, zakaj veliko bolj sta služabnika in sužnja, kakor berač. Zato tudi Kristus nikoli ni le-teh blagroval — ampak uboge v duhu. (Tem. Kemp.)

23. Veliko dobrega zamoreš storiti zdaj, ko si še zdrav; koliko pa boš zmožen v bolezni storiti, še ne veš.

24. Kdor se na zmertni postelji zanaša na molitev prijatlov in sorodnikov, bode enkrat v obupu spoznal svojo zmoto; posebno ako zapusti veliko časnih dobrót. (Tom. Kemp.)

25. Milošnja živečega človeka daje še enkrat toliko obresti, kakor milošnja umirajočega. (Tom. Kemp.)

26. Ako ti zdaj ne misliš na-se in ne skerbiš za-se, kdo bo to po tvoji smerti storil zate?

Cvetlice

iz ternjevega venca presv. Serca Jezusovega.

(Iz pisem Marije Margarete Alakok.)

Za mesec rožnik presv. Serca Jezusovega.

(Šola zatujevati samega sebe.)

(Konec.)

25. dan.

Ti si nevesta Kristusova; časti tedaj njegovo življenje ljubezni v presv. Zakramentu, zato čuj z vso skerbjo, da boš čista in nedolžna in boš dopadla temu božjemu Ženinu. Pri vsem, kar storiš, ne imej drugega namena kakor prepustiti se njemu brez prideržka, da se bo tudi on tebi vsega dal; ako hočeš okušati sladkosti njegove ljubezni, preženi vse misli lastne ljubezni in strahú pred ljudmi.

Prizadevaj si skerbno vsaj eno večerajšno napako opustiti.

26. dan.

Naš Gospod želi od tebe, da počastiš njegovo darovavno življenje v presv. Zakramentu, tam je on spravi dar za naše zveličanje. Daruj se tudi ti njegovemu presv. Sercu kot dar, ki hoče biti z njim zaklan. Kristus je ob enem tudi mašnik, ki daruje, izroči se v njegove roke kot jagnje in prosi ga, naj spolni v tebi svoje svete namene, če so še tako boleči za tvojo naturo.

Prizadevaj si danes za poterpežljivo, natančno in stanovitno pokoršino.

27. dan.

Naj se v tvojem sercu zbuja nagnjenje do česar koli, ne naznanuj tega, tudi ne svoje merznje do kake reči, ti moraš svoji naradni nagnjenosti in prehitrim občutkom odmeti. Tvoje serce se mora odtergati od ljubezni do samega sebe in do vsega, kar ni Božjega, da bo pripravno za milosti, ktere ti je Bog namenil.

Bodi zmeren v svojih naravnih opravilih in ponovi večkrat dober namen.

28. dan.

Umôri radovednost oči, obračaj jih od vsega ne-

potrebne, in obračaj raji svoje dušne oči ná-se, na gibanje svojega serca in na presveto Serce Jezusovo. Ravno tako premaguj radovednost ušes in ne poslušaj, kar bi ti napravilo nečimurno veselje in raztresenje.

Čuj nad svojimi počutki.

29. dan.

Umôri svoje nagnjenje, ki te vedno sili k govorjenju, ne govôri nič nekoristnega. V občnji z drugimi naj ti bo vodilo: ne govoriti veliko besedi, nobene tožbe, nobenega mermranja, nobene zaničljive besede čez bližnjega, ali da bi za hudo spoznaval njegove opravila; nobene lastne hvale, v pokoršini nobenega odgovarjanja, nobene besede, s katero bi kazal svoje nagnjenje ali merzenje.

Čuj nad svojim jezikom.

30. dan.

Bodi stanoviten in zvest v dobrem, da se posvetiš; postavi vse svoje zaupanje v ljubezen Jezusovo in njegovo presveto Serce; k njemu se zatekaj v vsih potrebah, njemu odkrivaj vse, kar te tare, kakor otrok očetu; on te je storil za svojega otroka, zato te ne bo zapustil, ako ga ti poprej ne zapustiš. Nikoli ne pozabi, da je iz ljubezni do tebe umrl. Ljubiš ga pa le toliko, kolikor znaš molčé terpeti.

Spomni se večkrat Jezusove ljubezni do nas in ponavljaj darovanje njegovemu božjemu Serca.

(„Sendbote“, Juni 1876.)

Listek za raznoterosti.

Birmovanje in škofovo obiskovanje mesca mal. serp. (jul.) bode: 10. jul. v Smartnem pri Lit., 11. na Savi, 12. na Dobovcu, 13. v Radečah, 14. v Zagorji, 15. v Št. Lampertu, 16. na Sveti gori, 17. na Vačah, 18. v Hotiču.

Spovednik in njegova služba. Spisal Fr. Kosec, župnik v Truškah. Založil pisat., tisk pri Fr. Hvala-tu v Terstu. — Ta že pred nekaj časom napovedana knjiga je ravnokar prišla na svitlo in se dobiva pri gosp. pisatelju in v katoliški bukvarni v Ljubljani. Cena 1 gl. 20 sld.

Brevir za popotnike. V Torinu je ravno natisnjen in dobiva se v katoliški bukvarni po 7 gl. čisto majčken „Breviarium Romanum cum omnibus officiis, quae hucusque vel de praecepto ad universam Ecclesiam extensa vel quam plurimis locis indulta sunt. Manjšega in bolj pripravnega za popotvanje skoraj ni misliti, kdor ima še nekoliko tenke oči, ker natis je bolj droben, pa vendar razločen. Kar se navadno seboj jemlje, je malo čez kazavec dolgo in ima nekako debelino kazavca.

Kam pripelje prepovedana zaveza! V Terstu je neki rokodelc une dni z britvo prerezal vrat najpred nespremišljeni ženski, ktera je imela z njim prepovedano znanje, potlej pa sam sebi. — Strašna smert!... Le verjemite, nespametne deklina, brezvestnim tepcem, ki vas motijo z obljubami: „te bom vzela“, pa si služite časno in večno smert!

V Parizu je bil na smertni postelji keršen učeni jud Littré. To je posebno veselo znamenje, zakaj, da je bil svoje dni nasprotnik katoličanstva, kaže to, ker je bil prestavljavec Straussovih bukev, kateri je pisal zoper božanstvo Jezusovo.

Duhovske spremembe.

V Ljubljanski škofiji: Premeščeni so čč. gg.: Jan. Pogačnik za kurata v Podrago; Jak. Sušnik v Presarje; J. Primožič k sv. Magdalenii pri Idriji; M. Koželj v Košano; Al. Puc v Dobropolje; L. Lotrič v Staro loko; Fr. Rus v Dob; Fr. Groznik v Begunje za adm.; H. Dejak za kurata na Verhpolje; Jan. Janža v Budanje. Č. g. Ant. Kerčon je dobil duhovnijo Vavtavas. Č. g. Ant. Pintar Zaliloški gre v stalni pokoj, in Zali log je razpisan 4. rožn.; ravno tako kuracija Podvelb do 28. rožn.

Dobrotni darovi.

Za študentovsko kuhinjo: Pn. gosp. kan. dr. H. Pavkar 2 gl. — Č. g. J. Svetina 1 gl. — Č. g. dr. Ant. Jeglič 1 gl. — Č. g. R. Merčun 1 gl. — Dobroten gosp. iz št. Vida nad Lj. 1 gl. — J. Trilar 1 gl.

Za deško sirotišnico v Ljubljani: Č. g. J. Svetina 1 gl.

Za cerkev Jezusovega presv. Serca v Ljubljani: Č. g. J. Svetina 1 gl.

Za opravo ubožnih farnih cerkev naše škofije: Iz Novega mesta po č. g. Barbotu 20 gl. — Lenka Babnik 50 sld. — Gospodičnja Tereza Bučar 5 gl. — Z Noye Oslice 5 gl. — Iz Križa pri Teržiču 14 gl. — S Šent-Vida nad Cérknico 4 gl. — S Kopanj za to in lansko leto 10 gl. 96 sld. — Gospa Magd. Bleiweis 1 gl. — Marija Lukan 40 sld. — Pri čč. gg. Ursularicah oddanih 9 gl. 30 sld. — S Poljice 6 gl. 20 sld. — S Stranj 3 gold. — S Šent Jošta nad Polhovim Gradcem 22 gl. 20 sld. — Gospa Delkotova 1 gl. 20 sld. — Iz Vrem 3 gl. — Iz Metlike 20 gl. — Z Rakitine 6 gl. — Z Žir 26 gl. — Iz Stare Loke 6 gl. — Iz Kroke po č. g. župniku 12 gl. 30 sld.

Za sv. Očeta: Č. g. R. Merčun, prefekt v kn.-šk. Alojzijevišči, s ponižno prošnjo sv. blagoslova za sebe in mladino, 1 vel. križavec in 1 st. gl. sr. — Č. g. K. Ceme v št. Lampertu s farmani 5 gl., proseči sv. blagoslova. — Č. g. župnik Jožef Merzel 3 gl. 10 sld.

Za altar ss. Cířila in Metoda v Rimu: „Sveta aposteljna slovanska, prosita za nas!“ Č. g. R. Merčun 1 vel. terdnjak.

Za bulgarski katol. misijon v Adrijanopolu: Po č. g. Jak. Dolencu 2 gl. — Neka oseba (za taber.) 1 gl.

Za afrikanski misijon: Iz Mavčič 1 gl.

Za varhe Božjega groba: Iz Železnikov po č. g. župniku 2 gl.

Za sv. Detinstvo: Iz Loke po č. g. Šim. Zupanu 15 gl. — Neimenovani z Verhnike 1 gl. — Po čast. g. župniku J. Mraku 1 gl. — Železniški otroci 50 sld. — R. Jož. Jugovic 50 gl. — Milošnja za sv. leto 8 gl. 50 sld. iz Mavčič. — Po č. g. Jak. Dolencu 3 gl. — Č. g. J. Svetina 2 gold. — Pn. g. kan. dr. H. Pavkar 3 gl. — Neža Tatan 1 gl.

Pogovori z gg. dopisovalci.

G. M. Sk. v K.: Sporočeno pri odpravništvu. — A. T.: Prosimo, povejte vredništvu, kdo da ste, da imamo poroštvo ter zamoremo Vašo zahvalo naznaniti. Pri „zahvalah“, kakor smo že večkrat rekli, mora vrednik vediti ime zahvalivca, da ne tava po mraku s tacimi rečmi; sej iz tega ne izvira, da bi moralo imé tudi očitno imenovano biti, ker v tej reči je potlej, kakor je komu drago, samo da imamo poroštvo za-se. — Fr. Kr. v T.: Kar Vi pišete, je že bilo nedavno v „Dan“. — G. V. K.: Hvala! Prihod. kaj.